

[Maisted]

intet, der tyder på, at man vil føre en økonomisk politik, der overhovedet vil friste dansk erhvervsliv til at foretage disse store investeringer, som er en forudsætning for de offentlige investeringer. Disse spørgsmål ville jeg gerne have haft svar på, og jeg håber, finansministeren vil ulejlige sig med at prøve på at besvare dem. Hvis der er yderligere uklarheder, står jeg selvfølgelig til rådighed.

Handelsministeren kom med nogle betragtninger om naturgassen og sagde, det var så og så godt, fordi vi havde et firma derude, der havde fået koncession på at udvinde olie og gas, og som var sådan indstillet, at det hovedsagelig skulle komme dansk erhvervsliv til gode og ingen andre, men der var et hvis. For det første betød det, at det kun kan betale sig, hvis vi opnår rimelige priser på naturgassen, og for det andet, at hvis man skal arbejde med naturgassen, skal der anvendes påbud, forbud og afgifter, altså øgede skatter. Hvordan i alverden kan det komme dansk erhvervsliv til gode, at man må påbyde at øge skatterne og omkostningerne for dansk produktion, fordi man har fået en dille med denne naturgas?

Ellemann-Jensen (V):

Det er naturligvis skuffende, at trafikministeren ikke vil udskyde afgørelsen om en Storebæltsbro et års tid, men det er da fuldstændig korrekt, som ministeren siger, at der var et flertal her, og at afgørelsen om at bygge en Storebæltsbro er truffet. Man spørger undertiden sig selv, hvad i alverden der kunne få dette folketing til nogen sinde at træffe beslutning om at bygge en Storebæltsbro. Det har vel været noget i retning af den store, 6-cylindrede, forkromede danske drøm om bare at fare derudad, og den vil ministeren altså ikke bevæge sig bort fra. Ministeren vil heller ikke skabe mulighed for, at det i hvert fald kan ændres så meget, at man bygger en tunnel, hvis man endelig skal have den faste forbindelse.

Det er trist, for der er ingen tvivl om, at man med den afgørelse vil fare videre. Der er sat dygtige og effektive folk til at bestyre den beslutning, der én gang er truffet, så broen vil naturligvis tromle videre nu efter de planer, der ligger, og vi vil få broen som et monument, et monument over vores ulyksalige mangel på evne til smidigt at tilpasse

vores ønsker efter mulighederne: et dansk Brasilia på betonfødder og sandøer.

Handelsministeren mente også at kunne konstatere et markant flertal for naturgassen, men prøvede ikke desto mindre at overbevise venstre, selv om venstre dog tilsyneladende blev karakteriseret som »visse andre mere yderliggående elementer på højrefløjen«; den skal jeg nok give retur ved lejlighed.

Forsyningsikkerheden er det lestsindigt at afvise, siger ministeren, uden i øvrigt at argumentere for den. Nu er ministeren godt nok gået til middag i Industrirådet, men måske en af de andre ministre kan forsvare, hvad vi egentlig gør, når hullet kommer i energiforsyningerne, for det hul, man forudsår, kommer først på det tidspunkt, hvor vi vil have opbrugt det meste af gassen, sådan som planer og aftaler i øvrigt ligger, og hvor er forsyningssikkerheden så henne?

Jeg kender også godt de omtalte oversigter over vesttyske investeringer i naturgas – de lå også i min post i morges – men de overbeviser såmænd ikke mig om andet, end at der er endnu mere grund til at sælge vores gas til vesttyskerne. Lad os da endelig sælge den til dem, så vi sparer investeringer i det dyre ledningsnet. Det var interessante udtalelser om de prisforhold, vi vil opnå. Det er i hvert fald ikke noget, der har været fremme tidligere.

Så til finansministeren. Ja, hvis man sådan sidder og laver et kryds og bolle-skema over, hvordan holdningerne har været til de forskellige elementer i investeringsprogrammet, kan man jo godt ved at krydse lidt frem og tilbage, som ministeren gjorde det, finde et flertal, og med den evne, regeringen på det seneste har vist til at krydse frem og tilbage, når man skal finde flertal, kan det da være forståeligt, at man falder for fristelsen, men der er grund til at advare ministeren om, at man ikke kan krydse, når man skal prøve at skabe den langsigtede økonomiske politik, som bliver nødvendig for at skabe forudsætningerne.

Dér bekymrer det mig lidt, at finansministeren siger: hvis nu vi sætter dem, der er bekymrede over rammen, på den ene side, og dem, der synes, rammen er for snæver, på den anden side, er der nok nogenlunde balance. Det rummer for det første en vægtning af de enkelte udtalelser, som jeg ikke synes er særlig gennemtænkt, og for det andet er